

28 באוקטובר 2024

לכבוד

שגית אפק, עו"ד

היועצת המשפטית של הכנסת

hdept@knesset.gov.il

שלום רב,

**הנדון: התנגדות לשימוש בחקיקה פרטית לקידום חקיקה ממשלתית במסגרת הצעת חוק חובת
הצגת נתוני צפייה (תשפ"ד-2024)¹**

- אני פונה אליך בשם מכון זולת לשוויון וזכויות אדם כדי להתריע על השימוש שנעשה בהליך החקיקה הפרטית לטובת קידום רפורמת החקיקה הממשלתית בתחום התקשורת, וזאת במסגרת הצעת החוק שבנדון, אשר הוגשה על ידי ח"כ שלום דנינו (ליכוד) וזכתה לתמיכת הממשלה בועדת השרים לענייני חקיקה. ההצעה צפויה לעלות לדיון במליאה ביום רביעי הקרוב, 30.10.24.
- פניה זו נעשית בהמשך למכתבנו מיום 27.6.24, בו ביקשנו כי תביעי התנגדותך להמשך חקיקתו של חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות (תיקון מס' 7 - הוראת שעה), התשפ"ד-2024, שקידם ח"כ אריאל קלנר (ליכוד), וזאת לאור אופיו הפסול של הליך החקיקה, כמי שאמונה על בחינת כלל ענייני החוק והמשפט הקשורים לסמכויותיהם ולתפקידיהם של חברי הכנסת, וכן על עניינים הקשורים להליכי החקיקה והבטחת תקינותם.
- בדומה לאופן בו חוקק החוק של ח"כ קלנר, גם באמצעות הצעת חוק פרטית זו, שר התקשורת קרעי מקדם את אותה הרפורמה הממשלתית, אשר נתקלה בהתנגדויות רבות מהייעוץ המשפטי ומהדרג המקצועי שבמשרד התקשורת, ונשלחו בעניינה מספר רב של הערות מטעם הציבור. זוהי דוגמה נוספת לשימוש האסטרטגי של קרעי בקידום הצעות חקיקה פרטיות רבות שנועדו בסופו של יום להביא לקידום הרפורמה בתחום התקשורת באופן פסול, כפי שמכונה "שיטת הסלמי".
- באופן זה מתאפשר לשר קרעי לעקוף את ההליך הדמוקרטי של קידום רפורמות ממשלתיות, תוך דילוג על בחינה ביקורתית מעמיקה, וזאת מכיוון שבחקיקה הפרטית אין את הפיקוח הקפדני המתחייב מטעם גורמי המקצוע והיועצים המשפטיים. כמו כן, ההצעות הפרטיות

¹ הצעת חוק חובת הצגה של נתוני צפייה לצופה, התשפ"ד-2024 (פ/4726/25).

המקודמות מקשות על תפיסת התמונה הרחבה – השתלטות ממשלתית על שוק התקשורת הישראלי.

5. כבר בחודש יולי 2023 התריע מכון זולת בפני משרד התקשורת על הסכנות הצפויות לדמוקרטיה הישראלית ככל שיעברו ההסדרים כפי שהוצעו בתזכיר חוק השידורים שפורסם על ידי משרד התקשורת, אשר נועדו להביא להשתלטות פוליטית של הממשלה על שוק התקשורת הישראלי, ולפגוע בעצמאותה ובמעמדה של התקשורת החופשית בישראל.²

6. אחד מההסדרים שהופיעו בתזכיר חוק השידורים היה הקמתה של מועצה חדשה, אשר תהא כפופה לשר התקשורת ולממשלה, ולה תהיה הסמכות לדרוש מהגופים המשרדים מידע אודות נתוני הצפייה בערוצים השונים בזמן אמת, וכן לאסוף ולעבד מידע בכל דרך שתיקבע על ידה, ולפרסמו (תזכיר חוק התקשורת (שידורים), התשפ"ג-2023, פרק יא', סעיף 81). זאת להבדיל מהמצב הנוכחי, בו מפורסמים נתוני הרייטינג על ידי ועדת המדרוג שחבריה הם גופי השידור מחד, והמפרסמים ומשרדי הפרסום מאידך, באופן שנועד להבטיח מדידה ופרסום נתונים שאינם תלויים בשיקולים פוליטיים ואינם נתונים להתערבות ממשלתית.

7. הצעת החוק הפרטית מבקשת לחוקק הסדר שמטרתו זהה - שליטה פוליטית בנתוני הצפייה בישראל - כאשר ראוי לציין שההסדר הנוכחי מחמיר בהרבה.

8. מעבר לקושי העולה מאופן הליך החקיקה, מדובר בהצעת חוק פסולה, אשר תביא לפגיעה חסרת תקדים בעצמאות התקשורת בישראל. ההצעה מבקשת לקבוע הסדר בו לשר התקשורת תהא שליטה על מערכת מדידת הרייטינג של ערוצי השידור בישראל. כמו כן, מוצע לחייב את גופי השידור להעביר לגורמים פוליטיים נתוני צפייה מפולחים, הכוללים מידע רגיש דוגמת גיל, מגזר, מין ומקום המגורים. מדובר בהצעה שתביא לפגיעה חמורה בזכות לכרטיזציה ובתקשורת החופשית במגוון דרכים:

8.1 שליטה פוליטית על מדד הרייטינג: ההצעה מעניקה לשר התקשורת שליטה על מדידת הרייטינג, תוך הטלת חובה על גופי השידור להגיש נתונים רגישים לממשלה, מה שמעלה חשש לשימוש פוליטי בנתונים אלו.

8.2 עיוות השיח הציבורי: אחוזי הרייטינג קובעים את חוזקו של ערוץ ואת מידת השפעתו על הציבור. כמו כן, קיימת נטייה לצפות יותר בתוכן שרבים אחרים צופים בו. המשמעות היא שהצעת החוק עלולה ליצור כדור שלג בשליטת הממשלה, האוסף יותר ויותר כח לטובת הערוצים שהשלטון מבקש לקדם.

² עמית שכטר ועדי שי, [תכיר חוק התקשורת \(שידורים\), התשפ"ג-2023 – נייר עמדה מטעם מכון זולת](#), מכון זולת (21.8.2023).

8.3 פגיעה בחופש הביטוי ובחופש העיתונות: יכולת הממשלה להשפיע על נתוני הצפייה עלולה להוביל להטיות פוליטיות בערוצים שהשלטון מעדיף.

8.4 פגיעה בפרטיות: דרישת הממשלה לקבלת נתוני צפייה מפולחים לפי פרמטרים דמוגרפיים חושפת מידע רגיש על הרגלי הצפייה של האזרחים ועלולה לשמש ככלי לפגיעה בפרטיות ולניצול פוליטי.

9. על פגיעה זו הרחיב גם המשנה ליועצת המשפטית לממשלה (משפט כלכלי), עו"ד מאיר לוי, בפנייתו לח"כ יריב לוי, שר המשפטים, שעסקה בהצעת חוק זו.³ כמו כן מצורף למכתב זה נייר העמדה שנכתב על ידי מכון זולת לעניין הצעת החוק, המפרט בהרחבה אודות עננת אי החוקיות הכבדה המרחפת מעל הצעת החוק.

10. כפי שצוין על ידי משרד התקשורת במספר הזדמנויות, ואף צוין בפניית המשנה ליועצת המשפטית לממשלה, משרד התקשורת ממשיך בקידומו של תזכיר שידורים מעודכן בימים אלה, אשר גם בו מוצע הסדר בעניין מדידת רייטינג. אנו מצטרפים להמלצתו של עו"ד מאיר לוי, לפיה המשך בחינת הנושא, המעורר שאלות משמעותיות וחשש לפגיעה בזכויות יסוד, יעשה במסגרת הצעת החוק הממשלתית בלבד.

11. אנו מבקשים ממך, בעקבות פניית הייעוץ המשפטי לממשלה כתגובה להצעת חוק פרטית, כי תפעילי את סמכותך כמי שאמונה על בחינת הצעות החוק המקודמות על ידי חברי הכנסת, ותשקלי להביע את התנגדותך להצעת החוק. כפי שהצגנו בפנייתנו הקודמת בנוגע לתיקון חוק הפצת השידורים, חשוב לשמור על הליך חקיקה ראוי, המגן על התקשורת העצמאית והחופשית.

12. נודה לטיפולך המסור ולהתייחסותך המהירה.

בכבוד רב,

עינת עובדיה

מנכ"לית מכון זולת

³ עו"ד מאיר לוי, המשנה ליועצת המשפטית לממשלה (משפט כלכלי), [חוות-דעת לוועדת שרים לחקיקה בעניין הצעת חוק חובת הצגה של נתוני צפייה לצופה, התשפ"ד-2024, כ/4726/25](#) (27.10.2024).

פוליטיזציה של מדידת הרייטינג בישראל:

פגיעה בחופש הביטוי ובחופש העיתונות במסגרת הצעת חוק חובת הצגת נתוני צפייה

מסמך זה מתייחס להצעת חוק חובת הצגה של נתוני צפייה לצופה, התשפ"ד-2024 (פ/4726/25),⁴ שהוגשה על ידי ח"כ שלום דנינו מהליכוד וצפויה להיות מקודמת בוועדת הכלכלה במהלך מושב החורף הקרוב של הכנסת.

הצעת החוק מבקשת לקבוע מספר הסדרים שמטרתם להשיג מעורבות ושליטה פוליטית על מדידת הרייטינג של ערוצי הטלוויזיה בישראל. על פי ההצעה, שר התקשורת יהיה הגורם שיקבע איזו מערכת תשמש למדידת נתוני הצפייה בערוצי הטלוויזיה בישראל, לצד הטלת חובה על גופי השידור להמציא לדרגים הפוליטיים נתונים רגישים במיוחד שיכלו לשמש בידם לצרכים פוליטיים, וכן להציג לצופים את נתוני הצפייה בזמן אמת, במתכונת שיקבע השר.

אין מדובר בהסדר שנועד לתקן את המצב הקיים ולהשיג שקיפות ואמינות של נתוני הצפייה, אלא בהצעה פסולה שמטרתה למשטר את מדידת הרייטינג תחת כנפי השלטון בישראל. לפיכך, מדובר בהצעה בלתי חוקית, שתוצאתה פגיעה ממשית בעקרונות הדמוקרטיים ובזכויות היסוד לחופש הביטוי וחופש העיתונות מבלי לעמוד במבחני המידתיות הקבועים בפסיקה, וזאת כמפורט להלן:

הצעת החוק מבקשת להביא לשליטה פוליטית על מדידת הרייטינג של ערוצי הטלוויזיה בישראל

הצעת החוק מבקשת לקבוע מספר הסדרים שמטרתם להשיג מעורבות ושליטה פוליטית על מדידת הרייטינג של ערוצי הטלוויזיה בישראל. על פי ההצעה, שר התקשורת יהיה הגורם שיקבע איזו מערכת תשמש למדידת נתוני הצפייה בערוצי הטלוויזיה בישראל, וזאת בהתבסס על שיקולים שונים ובהם רמת הדיוק של המערכת, נתונים עליהם מתבססת המערכת, יכולת המערכת לפלח אוכלוסייה, ויכולת מדידת נתוני הצפייה באמצעים דיגיטליים שונים (ס' 4 להצעת החוק).

כמו כן, משדרי הטלוויזיה יחויבו למסור דוח חודשי לגופים המפקחים הרלוונטיים,⁵ תוך פירוט נתוני הצפייה בערוצי הטלוויזיה, ובהם - מספר הצופים לפי שעה, אמצעי הצפייה שבו נעשה שימוש, וכן פילוח לפי גיל, מגדר, מין ומקום מגורים. הגופים המפקחים ימסרו לשר התקשורת דו"ח שנתי הכולל את כל הנתונים האמורים (ס' 5 להצעת החוק).

בנוסף, כל גוף משדר יחויב להציג לצופים את נתוני הצפייה במהלך שעות השיא, בזמן אמת. שר התקשורת (באישור ועדת הכלכלה) יוסמך לקבוע הוראות לעניין אופן הצגת נתוני הצפייה, זמני השידור של הנתונים ועיצובם של הנתונים שיוצגו לצופים (ס' 3 להצעת החוק).

מדובר במכלול הוראות שמטרתן להקנות שליטה של הדרג הממשלתי על מדידת הרייטינג בישראל,

⁴ הצעת חוק חובת הצגה של נתוני צפייה לצופה, התשפ"ד-2024 (פ/4726/25).

⁵ בהתאם לתזכיר חוק השידורים שפרסם משרד התקשורת, ואשר נוסח מעודכן שלו עתיד להתפרסם בקרוב, חלק מגופי הפיקוח יאוחדו לכדי גוף אחד בעל זיקה פוליטית.

ולאפשר לו לקבל לידי מכרה זהב של נתונים ומידע שבו ניתן יהיה לעשות שימוש לצרכים פוליטיים.

הצגתה של תשתית עובדתית חלקית ומטעה בדברי ההסבר להצעת החוק

במסגרת דברי ההסדר להצעת החוק, מוצגת שיטת מדידת הרייטינג הקיימת בישראל - הפיפל-מיטר, כטכנולוגיה ישנה משנות ה-80, השייכת לתקופה של העברת שידורי הטלוויזיה באמצעות גלי הרדיו, ושאינה עוד רלוונטית. על פי דברי ההסדר, שידורים המועברים כיום דרך ממירים של חברות הכבלים והלוויין או דרך חיבור לרשת האינטרנט אינם נלקחים בחשבון במדידת נתוני הצפייה.

דברי ההסבר מפנים לסקירה שנכתבה בשנת 2022 על ידי המרכז למחקר ומידע של הכנסת בנושא מדידת המדרוג בישראל,⁶ אולם דווקא מסמך זה עשוי ללמד על מצב דברים שונה מהמתואר בדבר ההסבר בכל הנוגע להיקף ושיטות המדידה המופעלות בישראל:

"המדידה בקרב הפאנל מתבצעת באמצעות מכשירי פיפל-מיטר ובנוסף, נמדדים נתוני הצפייה בדיגיטלי בבתי משתתפי הפאנל באמצעות מד נתב המותקן על גבי רשת האינטרנט הביתית. לפי מנכ"ל ועדת המדרוג הוועדה מודדת גם צפייה נדחית עד 7 ימים; מודדת רק תוכן נצפה (תוכן או פרסומות שמדלגים עליהם לא נכללים בנתוני הצפייה) ומאז 2020 מודדת גם צפייה בדיגיטלית ממסכים שונים – סלולרי, מחשב או טאבלט וכדומה, באמצעות איסוף נתוני הצפייה בנגנים דיגיטליים של ערוצי השידור הנמדדים כיום (9,12,13,24) בקרב כלל הגולשים (ולא רק חברי הפאנל)".

ניתן אפוא ללמוד כי השיטות למדידת הרייטינג התפתחו עם השנים, וכי בניגוד למוצג בהצעת החוק, הן מכסות מזה מספר שנים גם צפייה באמצעי הדיגיטל השונים.

דברי ההסבר אינם מסתפקים בכך, ושוטחים טענות כלפי שיטת המדידה הנוכחית, מבלי לבסס את הטענות ומבלי להצביע על המקור להן. כך, על פי דברי ההסבר: "נאמר לא אחת [מבלי לציין מי האומר] כי נתוני המדרוג אינם שקופים, אינם אמיתיים ולעיתים אף סובלים מעיוותים חמורים אשר נועדו ליצור מצג של הצלחה ועניין ציבורי בתוכניות שונות בטלוויזיה". הצעת החוק אינה מפרטת כאמור מהו הביסוס לטענות האמורות, ומיהם הגורמים שהעלו טענות אלה.

הרעיון המונח בבסיס הצעת החוק הוא אפוא ברור: לגישת הצעת החוק, המדידה הקיימת מיושנת, לא רלוונטית ומשמשת למטרות פסולות ומניפולטיביות, ולפיכך יש להביא לפתרון הדברים בדרך של העברת האחריות למדידת הרייטינג בישראל לאחריות הדרג הפוליטי, על מנת שישמור על שקיפות והגינות בקביעת הכללים למדידת המדרוג.

גם אם היינו מניחים כי הצעת החוק אכן נועדה להביא לתיקון שיטת המדרוג (הנחה שניתן להטיל בה ספק), הרי כפי שנעמוד עתה, אנו סבורים כי מדובר בהצעה בלתי חוקית ופסולה מן היסוד.

אין לאפשר לדרג הפוליטי להיות מעורב בנושאי מדידת המדרוג

⁶ רעי גולדשמידט ואלירן זרד, [מדידת צפייה בטלוויזיה](#), מרכז המחקר והמידע של הכנסת (3.1.2022).

נושא מדידת הרייטינג בישראל אינו חף מבעיות והוא נתון מזה שנים למחלוקות שונות, כאשר במסגרת זו הושמעו טענות מפי גורמים שונים הן כלפי שיטת המדרוג והן כלפי מתכונת הפעילות של הוועדה הישראלית למדרוג. מדובר בנושא המשלב היבטי טכנולוגיה מורכבים ואינטרסים כלכליים, אשר מטבע הדברים קשה להסדירו בצורה מושלמת.

לצד זאת, גם אם אסדרת הנושא אינה פשוטה, אין הדבר יכול לשמש כאמתלה ליישומו של פתרון קיצוני ופסול, כפי שמוצע בהצעת החוק, שבמסגרתו תעבור האחריות למדידת הרייטינג בשידורי הטלוויזיה בישראל לדרג הפוליטי. ככל שייעשה כך, הדבר יהיה משול להסמכת חתול לשמירה על השמנת.

כאמור, ההסדר המוצע מבקש לאפשר לשר התקשורת לקבוע את מתכונת המדידה של נתוני הצפייה, את שיטות המדידה, ואת פרסום תוצאות המדידה, ובכך הוא מהווה פתח מסוכן וממשי למניפולציות הנעשות למטרות פוליטיות, ובכלל כך להטיה מכוונת של מפת הצפייה לטובתם של ערוצים ושידורים שהשלטון חפץ ביקרם.

יש להבין כי אחוזי הרייטינג הם איברים במכפלה שתוצאתה מזמנים העוברים לקופת הגוף המשדר. הם שיקבעו את תוחלתה של תכנית כזו או אחרת, את חוזקו של ערוץ, את מידת השפעתו על הציבור ואף את עצם קיומו. מהלך כזה אף מסוכן ביתר שאת נוכח "אפקט הרשת", לפיו קיימת נטייה לצפות יותר בתוכן שרבים אחרים צופים בו. משמעות הדבר היא שההסדר המוצע עלול ליצור כדור שלג בשליטת הממשלה, האוסף יותר ויותר כח לטובת הערוצים שהשלטון מבקש לקדם.

בנוסף, הכפפת נושא מדידת המדרוג תחת הדרג הפוליטי תביא לתוצאה של משבר אמון ממשי, הן מול הציבור הנחשף לנתונים שמפרסם השלטון, והן מול המפרסמים שאמורים להסתמך על הנתונים כבסיס לחלוקת תקציב הפרסום בין הפלטפורמות השונות.

לא די בכך, הצעת החוק מבקשת להעביר לדרג הפוליטי אוצר בלום של נתונים רגישים ומפולחים אודות הרגלי הצפייה של אזרחי ישראל בפלטפורמות השונות, דבר שיש בו משום כלי רב עוצמה לשימוש לצרכים פוליטיים. אותו מידע שמבקשת הממשלה לקבל מהווה מידע אישי המלמד באופן ישיר על עמדותיהם של הצופים, ביניהן עמדותיהם הפוליטיות. זהו מידע רגיש במיוחד, בעל פוטנציאל ממשי לפגיעה בפרטיות, שאסור לו לעמוד לרשות גורמי השלטון. כך, ההסדר המוצע צפוי שיביא לריכוזיות של המידע בידי הדרג הפוליטי, ויאפשר לו להחליט כיצד לעצב את השיח הציבורי תוך שימוש במידע מדויק ומפולח אודות הרגלי הצפייה של האוכלוסיות השונות.

המסקנה המתבקשת היא כי מדידת המידרוג צריכה להיעשות באופן מקצועי ונטול פניות, ולא באמצעות הדרג הפוליטי או גוף הנמצא תחת שליטה פוליטית. ככל שהכנסת מבקשת לשנות מהמצב הקיים ולהביא לאסדרה שונה של הנושא, יש להקים לצורך כך גוף חיצוני ובלתי תלוי בממשלה או בכל דרג פוליטי אחר, אשר יוכפף לאמות מידה מקצועיות, ויקבל אמון מכלל הגורמים שאמורים להיחשף לנתוניו ולהסתמך עליהם.

הצעת החוק עלולה לפגוע בזכויות יסוד חוקתיות וככזו היא אינה חוקית

כאמור, הצעת החוק מבקשת להביא לפוליטיזציה של המדרוג, בדרך של שליטה ממשלתית, באופן שיאפשר לבצע הטיות והשפעה על ערוצים וקהלי הצופים. מדובר בכח לא פרופורציונלי אשר יביא לפגיעה בערוצים עצמאיים, בחופש הביטוי, בזכות הציבור לדעת ובחופש העיתונות.

אין צורך להכביר מילים על חשיבותה של תקשורת חופשית ועצמאית במדינה דמוקרטית, ככלי הכרחי לשמירה על חופש הביטוי וחופש העיתונות. ראוי להפנות לעניין זה לדברים שנאמרו בבג"צ 2996/17 - ארגון העיתונאים בישראל - הסתדרות העובדים הכללית החדשה נ' ראש הממשלה (להלן: "בג"צ התאגיד"), על ידי כב' השופט מלצר:

"...התקשורת מהווה גורם מאזן לכוחו של השלטון, ומבטיחה כי האחרון לא יפגע בעקרונות הדמוקרטיים. מלבד היכולת לפקח על הממשלה – התקשורת מבטיחה זרימה חופשית של מידע והשמעה תדירה של דעות שונות ומגוונות. היא מאפשרת לאזרחים רבים יותר להשתתף בתהליך הדמוקרטי תוך אספקת המידע הדרוש להם לשם כך [...] לבסוף, גופי התקשורת משמשים גם פלטפורמה לקיומו של חלק גדול ומרכזי של השיח הציבורי והפוליטי. גם בתקופתנו, שבה חלק משמעותי מהשיח האמור נערך ברשת האינטרנט – כוחה של "העיתונות המסורתית" ושל הרדיו והטלוויזיה והיותם במה לחלק נרחב של השיח הציבורי, הוא עדיין צורך קיים, ויש לכבדו. תקשורת חופשית היא, איפוא, הבמה שעליה מתקיים השיח הציבורי וככזאת היא גורם, אשר משמר, מקדם ומעצים אותו השיח."

ואכן, בתי המשפט פסקו כי חופש הביטוי מהווה "את התנאי המוקדם למימושן של כמעט כל החירויות האחרות" וכי מדובר ב"ציפור נפשה של הדמוקרטיה".⁷ חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת כרוכים זה בזה, שכן גישתו של הציבור למקורות מידע שונים מהווה תנאי הכרחי למימושו של חופש ביטוי.⁸

זכות הציבור לדעת קשורה קשר הדוק גם למימוש זכותו של האזרח להשתתף בחיים הדמוקרטיים, שהרי הגישה למידע חופשי שמספקת התקשורת היא שמאפשרת לאזרחים לגבש דעה על המתרחש. זרימה חופשית של מידע ומעבר חופשי של רעיונות, לרבות ביקורת על השלטון, הם תנאי לקיומו של משטר דמוקרטי.⁹

בנסיבות האמורות, הפגיעה בחופש הביטוי ובחופש העיתונות הטמונה בהסדרים המוצעים בהצעת החוק, לא תעמוד במבחנים הקבועים בדין ובפסיקה לעניין פגיעה בזכויות יסוד, שכן התכלית העומדת בבסיסם מבקשת להשיג שליטה ופוליטיזציה של הליך מדידת הרייטינג. ככזו, מדובר בתכלית פסולה מן היסוד. לצד זאת, גם אם נניח כי הצעת החוק מבקשת להביא לתיקון בעיות בשיטת המדרוג הנוכחית, הרי שנוכח הפגיעה בזכויות היסוד הטמונה בהסדר המוצע, הצעה זו לא תעמוד במבחני

⁷ ע"פ 255/68 מדינת ישראל נ' בן משה, פורסם ב"נבו".
⁸ בג"צ 5771/93 ציטרין נ' שר המשפטים, פורסם ב"נבו".
⁹ ע"א 751/10 פלוני נ' דיין, פורסם ב"נבו".

המידתיות, לפיהם יש לנקוט באמצעי שפגיעתו בזכות היא המצומצמת ביותר. זהו אינו מצב הדברים כאמור בעניינו, מקום בו ההסדר המוצע בהצעת החוק מבקש ליישם דווקא את הפתרון הקיצוני והמזיק ביותר, בעל הפגיעה המקסימלית בזכות לחופש הביטוי ולחופש העיתונות. נוכח האמור, הצעת החוק מבקשת לקבוע הסדר בלתי חוקי.

לסיכום, עמדת מכון זולת היא כי הצעת החוק מבקשת להביא לפוליטיזציה של מדידת המדרוג בישראל ולהכפיף את הנושא תחת אחריותו של שר התקשורת. מדובר בכלי פסול ורב עוצמה, אשר יאפשר לבצע מניפולציות הנעשות למטרות פוליטיות, ובכלל כך לגרום להטיה מכוונת של מפת הצפייה לטובתם של ערוצים ושידורים שהשלטון חפץ ביקרם. לפיכך, הצעת החוק מבקשת לקבוע הסדרים בלתי חוקיים, שיש בהם לגרום לפגיעה ממשית בזכויות היסוד לחופש הביטוי וחופש העיתונות, שלא לתכלית ראויה ובאופן בלתי מידתי.

כתיבה וייעוץ משפטי: עו"ד רונן ריינגולד ועו"ד אורי בסט.